

**Міністерство освіти і науки України
Регіональний навчальний центр Всесвітньої митної організації**

Університет митної справи та фінансів

**“АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ,
УПРАВЛІННЯ ТА ФІНАНСІВ”**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

19 квітня 2019 р.

Дніпро

УДК 330:336:351

А 43

Організатори конференції: Міністерство освіти і науки України,
Регіональний навчальний центр
Всесвітньої митної організації,
Університет митної справи та фінансів

Склад редакційної групи: Бочаров Д. О., Ченцов В. В., Приймаченко Д. В.,
Архирейська Н. В., Губа О. І., Даценко В. В.,
Корнєєв М. В., Дерев'янка Т. П.,
Марценюк О. О., Разживін В. М.

Актуальні проблеми економіки, управління та фінансів:
А 435 матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро,
19 квітня 2019 р.). – Дніпро : Університет митної справи та
фінансів, 2019. – 372 с.

ISBN 978-966-328-148-3

Матеріали науково-практичної конференції, які включені до збірника, присвячено актуальним проблемам фінансової системи України, обліково-аналітичного й аудиторського забезпечення управлінських процесів; проблемним аспектам публічного управління та менеджменту в цифровому суспільстві, маркетингу й організації малого та середнього бізнесу в умовах сталого розвитку; актуальним питанням розвитку міжнародних, економічних, соціальних, трудових відносин; а також розвитку інноваційних технологій в економіці, управлінні та фінансах.

Збірник матеріалів може становити інтерес для науковців, викладачів, студентів, аспірантів, а також фахівців у галузі економіки, управління, фінансів та зовнішньоекономічної діяльності.

ISBN 978-966-328-148-3

© Колектив авторів, 2019

© Університет митної справи та фінансів, 2019

КЛАССИФИКАЦИЯ РИСКОВ ПРИ РЕАЛИЗАЦИИ ИНФРАСТРУКТУРНЫХ ПРОЕКТОВ ГЧП

Дорина Е. Б., Мещерякова О. М.

Растущие потребности в формировании логистической инфраструктуры, в развитии проектов транспортной, складской и других сферах требуют более активного взаимодействия государства и частного бизнеса. Распределение рисков между сторонами государственно-частного партнерства (ГЧП) является одним из ключевых элементов эффективности инфраструктурных проектов.

Как показало исследование, сфера распределения рисков между государством и частным бизнесом при формировании логистической инфраструктуры, являются малоизученными. Ученые придерживаются мнения, согласно которому полное устранение влияния рисков факторов на результаты реализации инфраструктурного проекта практически невозможно, однако частный партнер может установить приемлемый уровень риска.

В Республике Беларусь отсутствует единая классификация рисков при реализации инфраструктурных проектов ГЧП, так как в рамках каждого проекта риски уточняются с учетом его специфики. В Постановлении министерства экономики Республики Беларусь от 27 июля 2016 г. № 49 “О проектах государственно-частного партнерства” [1] дан перечень рисков по проектам ГЧП. Среди которых выделены: риски проектирования, риски расположения земельного участка (подготовительные мероприятия), риски строительства, форс-мажор, риски получения выручки, риски управления объектом, рыночные риски, стратегические корпоративные риски и макроэкономические риски.

Предлагается дополнить существующий перечень рисков отдельными группами операционного, коммерческого и квалификационного рисков, так как они играют важную роль при заключении соглашения о ГЧП при формировании объектов логистической инфраструктуры. Также считаем необходимым выделить ответственную сторону за несение рисков по формированию инфраструктурного проекта (таблица 1). Для этого были определены основные критерии распределения рисков:

- критерий эффективного предотвращения рисков и действий по их минимизации;
- критерий владения техническими, технологическими, кадровыми и управленческими возможностями;
- критерий владения финансовыми возможностями;
- критерий сбалансированного распределения рисков.

Учитывая, что стороны ГЧП преследуют разные интересы и цели при реализации проектов, эффективное распределение рисков является важной составляющей данного механизма, обеспечивая взаимную дополнительную поддержку с целью гарантирования выгод и преимуществ от проекта обеим сторонам. Перекалывание всего риска на частный бизнес делает проект неэффективным, дорогим и чувствительным к изменениям и кризисам, а слишком малого риска – к проигрышу в соотношении “цена-качество”.

Классификация рисков при формировании объектов логистической инфраструктуры

Группа рисков, их наименование	Ответственная сторона	
	Частный партнер	Государство
1	2	3
РИСКИ ПРОЕКТИРОВАНИЯ		
Риск неправильного выбора объекта для инвестирования	+	
РИСКИ СТРОИТЕЛЬСТВА		
Риск невыполнения обязательств	+	+
Технологический риск	+	
ФОРС-МАЖОР		
Риск геополитической нестабильности		+
РИСКИ ПОЛУЧЕНИЯ ВЫРУЧКИ		
Риски неплатежей	+	
Риск спонсора (привлечение дополнительного капитала)		+
ПРОЧИЕ РЫНОЧНЫЕ РИСКИ		
Отсутствие финансирования	+	
Дополнительное финансирование		+
Завышение стоимости строительства объекта логистической инфраструктуры	+	
Завышение стоимости эксплуатации объекта логистической инфраструктуры	+	
Сокращение доходов от эксплуатации объектов логистической инфраструктуры	+	+
Инвестиционный риск	+	+
СТРАТЕГИЧЕСКИЕ КОРПОРАТИВНЫЕ РИСКИ		
Стратегический риск	+	+
ОПЕРАЦИОННЫЕ РИСКИ		
Обнаружение дефектов проектирования, оборудования, материалов после окончания гарантийного срока, предоставляемого строительным подрядчиком	+	
Надлежащее техническое обслуживание объекта логистической инфраструктуры и стоимость замены выходящих из строя активов, проведение капитального ремонта	+	
КОММЕРЧЕСКИЕ РИСКИ		
Падение спроса и потребности в объекте логистической инфраструктуры	+	+
Повышение издержек обращения	+	
Инновационный риск	+	
КВАЛИФИКАЦИОННЫЕ РИСКИ		
Привлечение квалифицированного персонала	+	
Риски, связанные с деятельностью подрядчиков (субподрядчиков)	+	
Урон и убытки, вызванные третьими лицами	+	

Источник: собственная разработка

Список использованных источников:

1. Постановление министерства экономики Республики Беларусь от 27 июля 2016 г. № 49 “О проектах государственно-частного партнерства”.
2. Dorina E., Meshcheryakova O. Evaluation of the efficiency of projects implemented on the basis of the principles of public-private partnerships. // *New Challenges of Economic and Business Development – 2017: Digital Economy* (Riga (May 18-20, 2017 Riga, University of Latvia). – Proceedings of Reports. – P. 141–153.

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК: ЙОГО МОЖЛИВОСТІ, ПРОБЛЕМИ ТА РЕАЛІЇ

Баранник Л. Б.

Податки є необхідною ланкою економічних відносин в суспільстві з моменту виникнення держави. Розвиток і зміна форм державного устрою завжди супроводжуються вдосконаленням системи податків, їх витрачають не тільки на утримання суто державних установ, але й на освіту, охорону здоров'я, культуру, захист навколишнього середовища тощо. Не менший вплив система оподаткування має на функціонування й ділову активність підприємницьких структур, які створюють фінансовий потенціал країни, що обумовлює необхідність проведення зваженої податкової політики.

Протягом останніх років увага українських науковців, фахівців-практиків, політиків зосереджена на питанні, яким чином стимулювати підприємницьку діяльність. Адже для України, як і для багатьох інших країн, основою економічного благополуччя та її соціальною орієнтацією є розвиток підприємництва. Нині дуже важливо зрозуміти, як відбувається адаптація сучасних підприємців, які фактори мають вирішальний вплив на розвиток малого підприємництва в Україні і який характер цього впливу. В умовах сучасної економічної ситуації в Україні покращення провадження податку на прибуток підприємства знаходиться в числі тих проблем, вирішення яких впливає на подальший розвиток малого та середнього бізнесу.

Тривала економічна нестабільність в нашій країні, необхідність просування реформ, у тому числі в податковій сфері, вимагають від українських науковців подальшого дослідження означеної проблеми в напрямках підвищення фіскальної ефективності оподаткування прибутку вітчизняних підприємств і нерезидентів та активізації його регулюючої функції. В Україні за останні 10 років механізм розрахунку податку на прибуток радикально змінювали двічі (2011 р., 2015 р.), не рахуючи численних дрібних “поправок”. З 2015 р. запроваджена класична європейська модель податку на прибуток. Згідно з нею базовим показником для розрахунку об'єкта оподаткування є фінансовий результат до оподаткування, який в подальшому коригується на різниці, визначеній Податковим кодексом України (ПКУ) Тобто, об'єкт оподаткування повинен розраховуватись на підставі даних фінансової звітності платника податків, у зв'язку із чим податковим орга-